

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia (UE) 2020/245 a Consiliului din 17 februarie 2020 privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Consiliului de parteneriat constituit prin Acordul de parteneriat cuprinzător și consolidat dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Armenia, pe de altă parte, în ceea ce privește adoptarea regulamentului de procedură al Consiliului de parteneriat, a celui al Comitetului de parteneriat și a celui al subcomitetelor specializate și al altor organisme înființate de Consiliul de parteneriat și în ceea ce privește stabilirea listei subcomitetelor, în aplicarea acordului respectiv, cu excepția titlului II din acesta, și Decizia (UE) 2020/246 a Consiliului din 17 februarie 2020 privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Consiliului de parteneriat constituit prin Acordul de parteneriat cuprinzător și consolidat dintre Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Armenia, pe de altă parte, în ceea ce privește adoptarea regulamentului de procedură al Consiliului de parteneriat, a celui al Comitetului de parteneriat și a celui al subcomitetelor specializate și al altor organisme înființate de Consiliul de parteneriat și în ceea ce privește stabilirea listei subcomitetelor, în aplicarea titlului II din acordul respectiv.
- 2) Menține efectele Deciziilor 2020/245 și 2020/246.
- 3) Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.
- 4) Republica Franceză și Republica Cehă suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 209, 22.6.2020.

**Hotărârea Curții (Camera a patra) din 2 septembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de
Cour de cassation – Franța) – DM, LR/Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) –
Alpes-Provence**

(Cauza C-337/20) (¹)

*(Trimitere preliminară – Aproximarea legislațiilor – Servicii de plată în cadrul pieței interne – Directiva
2007/64/CE – Articolele 58 și 60 – Utilizator al serviciilor de plată – Notificarea operațiunilor de plată
neautorizate – Răspunderea prestatorului de servicii de plată pentru aceleași operațiuni – Acțiune în
răspundere angajată de fideiusorul unui utilizator al serviciilor de plată)*

(2021/C 462/20)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurenți: DM, LR

Intimată: Caisse régionale de Crédit agricole mutuel (CRCAM) – Alpes-Provence

Dispozitivul

- 1) Articolul 58 și articolul 60 alineatul (1) din Directiva 2007/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 noiembrie 2007 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 97/5/CE trebuie interpretate în sensul că se opun ca un utilizator al serviciilor de plată să poată angaja răspunderea prestatorului acestor servicii în temeiul unui alt regim de răspundere decât cel prevăzut de aceste dispoziții atunci când utilizatorul respectiv nu și-a îndeplinit obligația de notificare prevăzută la articolul 58 menționat.

- 2) Articolul 58 și articolul 60 alineatul (1) din Directiva 2007/64 trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca fideiutorul unui utilizator al serviciilor de plată să invoce, ca urmare a neîndeplinirii de către prestatorul de servicii de plată a obligațiilor sale legate de o operațiune neautorizată, răspunderea civilă a unui asemenea prestator, beneficiar al fideiuziunii, pentru a contesta cuantumul datoriei garantate, în conformitate cu un regim de răspundere contractuală de drept comun.

(¹) JO C 339, 12.10.2020.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 2 septembrie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Corte costituzionale – Italia) – O.D. și alții/Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Cauza C-350/20) (¹)

[Trimitere preliminară – Directiva 2011/98/UE – Drepturi pentru lucrătorii din țări terțe care dețin un permis unic – Articolul 12 – Dreptul la egalitate de tratament – Securitate socială – Regulamentul (CE) nr. 883/2004 – Coordonarea sistemelor de securitate socială – Articolul 3 – Indemnizații de maternitate și de paternitate – Prestații familiale – Reglementare a unui stat membru care exclude resortisanții din țări terțe care dețin un permis unic de la beneficiul unei alocații de naștere și al unei alocații de maternitate]

(2021/C 462/21)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte costituzionale

Părțile din procedura principală

Reclamanți: O.D., R.I.H.V., B.O., F.G., M.K.F.B., E.S., N.P., S.E.A.

Pârât: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

cu participarea: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Dispozitivul

Articolul 12 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2011/98/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care exclude resortisanții din țări terțe menționați la articolul 3 alineatul (1) literele (b) și (c) din această directivă de la beneficiul unei alocații de naștere și al unei alocații de maternitate prevăzute de această reglementare.

(¹) JO C 329, 5.10.2020.